

Emily Elizabeth Dickinson (10 Aralık 1830 – 15 Mayıs 1886) Amerikalı şair.

Massachusetts eyaletindeki Amherst kentinde doğdu. Babası kentin önde gelen avukatlarından ve politikacılarındandı. Dedesi de orada birkaç okul kurmuş biriydi. Kendisi de, kızkardeşi de evlenmedi ve hep aileleriyle yaşadılar. İlkokulu yakınlarındaki bir okulda okudu. Yaşamı boyunca Amherst'ten pek az çıkmış, yalnızca bir kez Vaşington 'a, iki-üç kez de Boston'a gitmiştir. 1862 yılında tümüyle eve kapandı ve en yakın arkadaşlarıyla bile bir daha ölene dek görüşmedi. Kapandığı odasında kendini, tümüyle yazmaya verdi. İlk yazıları ve mektuplarındaki kendisiyle ilgili betimlemeleri, canlı bir ruha sahip çekici bir kişiliği yansıtmaktadır. Eleştirmenlerce dünyadan elini eteğini çekme nedeninin umutsuz bir aşk yaşantısı olabileceği düşünülür. Dış dünyayla olan ilişki ve deneyimleri sınırlı olsa da, yazılarında yaratıcı ve imge gücü yüksek bir edebiyatçı yapısı görülür.

BECAUSE I COULD NOT STOP FOR DEATH

Because I could not stop for Death--
He kindly stopped for me--
The Carriage held but just Ourselves--
And Immortality.

We slowly drove--He knew no haste
And I had put away
My labor and my leisure too,
For His Civility--

We passed the School, where Children strove
At Recess--in the Ring--
We passed the Fields of Gazing Grain--
We passed the Setting Sun--

Or rather--He passed us--
The Dews drew quivering and chill--
For only Gossamer, my Gown--
My Tippet--only Tulle--

We paused before a House that seemed
A Swelling of the Ground--
The Roof was scarcely visible--
The Cornice--in the Ground--

Since then--'tis Centuries--and yet
Feels shorter than the Day
I first surmised the Horses' Heads
Were toward Eternity--

Written by: **Emily Dickinson**
Translated by: **A.Cengiz Büker**

DURUP BEKLEYEMEDİM ÖLÜMÜ

Durup bekleyemedim ölümü--
Geldi kibar kibar durdu önümde --
Kend'özümün sürdüğü Arabada--
Ölümsüzlükle birlikte.

Yavaş yavaş sürdük--Yoktu acelesi
Kibarlığı karşısında
Bıaktım işimi gücümü,
Dinlencemi--

Çocukların okuduğu okulları geçtik
Teneffüs zili çalarken--
Olgun Ekin Tarlalarından geçtik--
Ve Günbatımından--

Ya da-- Bilmem-- O mu bizi geçti--
Dökülen çığ titreşirken serin serin
Örümcek ağı, elbisem--
Boyun atkım-- tek bürümcük

Bir evin önünde durduk
Sanki şişmiş toprak gibi--
Çatısı pek görülmeyen
Kornişleri yerde--

Ondan beri—Yüzyıllardır-- yine de
Bir Günden kısa duyulur
Kuşum o ki Atlarının Başları
Sonsuzluğa yönelikti--

Yazan: **Emily Dickinson**
Çeviren: **A.Cengiz Büker**